

Μερικοί από τους ήθοποιούς, παλαιούς και νέους, που έπαιξαν στα δύο αυτά έργα, είναι ταλέντια αληθινά. Αλλά κάθε έργο στηρίζεται σε ένα σύνολο. Και το σύνολο αυτό έλειψε από την εκτέλεση και των δύο ιφενικών δραμάτων. Τι σημαίνει αν ή κ. Κυβέλη έκαμε μια εξαιρετη εμφάνιση ως Νόρα, αφού δεν είχε πλάι της έναν Χέλμερ, ένα γιατρό Ράνκ, μια κυρία Λίντε, αντίξιοις και Ισοδύναμους καθέναν στο ρόλο του; Ο κ. Μουσσούρης παρουσίασε ως Ράνκ έναν άνθρωπο που δεν καταλαβαίνει κανείς γιατί το λόγο είχε θέση στο σπίτι των Χέλμερ. Από συμπόνια; Αλλά έναν άρρωστο δεν τον συμπονάμε μόνο επειδή είναι άρρωστος. Πρέπει να τον έχουμε αγαπήσει ως άνθρωπο γιατί να τον αγαπήσουμε περισσότερο ως άρρωστο, να τον κρατούμε κοντά μας; επειδή και άρρωστος ακόμα μάς ενδιαφέρει, μάς δίνει κάποια χαρά. Ο κ. Μουσσούρης μάς έδωσε ένα Ράνκ, με τον όποιο δεν θα μπορούσε να μείνει ένας ύγιης άνθρωπος ούτε μια ώρα. Ο λυρικός τόνος του και η όλη εμφάνισή του ήταν μια θρηνωδία, που κούραζε, που έδινε στα νεύρα, που δεν προκα-

λούσε καμιά συμπάθεια. Έπειτα και ο κ. Παπαγεωργίου ως Χέλμερ μερικές στιγμές άφινε να του ξεφεύγει κάποια άποστροφή για το Ράνκ, που έδινε άφορμή σε έλαφρά παρερμηνεία και των δύο ρόλων. Ο Χέλμερ συμπαθεί βέβαια το Ράνκ λιγώτερο απ' ότοτον συμπαθεί η Νόρα, όπως δήποτε όμως τον συμπαθεί και δεν τον άποστρέφεται καθόλου. Αλλά και η κ. Λκαίου ως Λίντε και ο κ. Παρασκευάς ως Κρόκοταδ έκαμαν μετριώτατες εμφανίσεις. Η κ. Άλκαίου ιδίως δεν είχε κάμει ως τώρα μετριώτερη εμφάνιση. Και είναι περίεργο πώς δέχτηκε να παίξει έναν ρόλο, που ούτε στην ηλικία της ταιριάζει, ούτε στο είδος του ταλέντου της.

Και με όλες όμως αυτές τις ελλείψεις ή παράσταση της «Νόρας» ήταν, μπορεί να πει κανείς, ένα μικρό θεατρικό γεγονός χάρη στην κ. Κυβέλη, που έδωσε μια Νόρα άψογη. Η Νόρα, η μικρή μαμά που παίζει το κρυφό με τα παιδιά της, έπειτα η Νόρα που αγωνιά κάτω από μια φοβερή άπειλή και τέλος η Νόρα που δέχεται μια μεγάλη άπογοήτευση και άποφασίζει να ξαναρχίσει τη ζωή της, πέρασαν και οι τρεις μέσ' από τις τρεις πράξεις του έργου και στο τέλος συναντήθηκαν κι' έδωσαν την ήρωίδα του Ίψεν με όλο τον ψυχικό της κόσμο. Σε καθένα από τα στάδια του ρόλου της ή κ. Κυβέλη έβρισκε τον άπαιτούμενο τόνο, κρατούσε τον τόνο αυτό ως το σημείο που έπρεπε κι' έπειτα άκολουθούσε την πρόοδο του ρόλου μ' έναν τρόπο που δεν άφινε κανένα κενό. Η κ. Κυβέλη έδωσε μια Νόρα στο σύνολο και στις λεπτομέρειές της, που μάς έπεισε ότι περνά μια από τις καλύτερες εποχές του θεατρικού σταδίου της.